

3. Missä nykyisissä jäsenvaltioissa on lain tai hallituksen aikeiden mukaan mahdollista, että ihmisille annetaan mahdollisuus ilmaista kantansa uusien jäsenvaltioiden liittymisestä? Odottaako komissio tässä mielessä kansanäänestystä erityisesti Itävallassa, jossa pelkoa uusista jäsenvaltioista tulevien työttömien työnhakijoiden virrasta ja Temelinin ydinvoimalasta voidaan käyttää sisäpolitiikan välineenä?
4. Mitä mieltä komissio on kansanäänestysmahdollisuudesta jäsenvaltioissa ja ehdokasvaltioissa, kun otetaan huomioon Verheugenin vuonna 2000 antama lausunto siitä, että on toivottavaa laajentaa äänestäjien vaikutusmahdollisuutta pitämällä kansanäänestys tällaisista keskeisistä seikoista?
5. Onko komissiolla jo hätäsuunnitelma sen suhteen, mitä on tehtävä, jos yhden tai useamman jäsenvaltion liittyminen estetään myöhäisessä vaiheessa äänestäjien ilmoitettua mielipiteensä siitä, että heidän mielestään liittyminen tapahtuu liian nopeasti, jos ne asettavat liittymiselle muita vaatimuksia kuin mitä neuvotteluissa on sovittu tai jos ne jopa hylkäävät täysin koko liittymisen periaatteen?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 2001)

Komissio seuraa ehdokasmaissa toimivien lähetystöjensä kautta yleisen mielipiteen kehitystä kussakin ehdokasmaassa. Lisäksi se huolehtii laajentumista koskevan viestintästrategiansa mukaisesti siitä, että näiden maiden kansalaisille tiedotetaan liittymisprosessin kaikista näkökohdista. Komission käytössä olevien hiljattaisten mielipidekyselyjen tulosten perusteella absoluuttinen enemmistö kunkin ehdokasmaan väestöstä tukee maansa hallituksen harjoittamaa integraatiopolitiikkaa.

Tulevaisuudessa tapahtuvan liittymissopimusten ratifioinnin yhteydessä yksittäisissä ehdokasmaissa voidaan järjestää kansanäänestys, mikäli kunkin maan perustuslaki ja muu lainsäädäntö sekä käytäntö sitä edellyttävät. Komission tämänhetkisten tietojen mukaan ainakin Romanian ja Slovakian perustuslaeissa edellytetään kansanäänestyksen järjestämistä ennen liittymissopimuksen ratifiointia.

Jäsenyysneuvottelujen päätökseensaamisen tuloksina allekirjoitetut liittymissopimukset on vielä ratifioitava kaikissa jäsenvaltioissa niiden perustuslakien säännösten mukaisesti. Komissio ei pidä tarpeellisena pohtia tässä vaiheessa ratifiointimenettelyjen tuloksia.

(2002/C 93 E/118)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2294/01

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(31. heinäkuuta 2001)

Aihe: Arvonlisäveroa koskevien tulkintaerojen lopettaminen

1. Muistaako komissio Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 3. kesäkuuta 1992 asiassa C-287/91 antaman tuomion, jonka mukaan jäsenvaltio Italian toimet todettiin kahdeksannen alv-direktiivin 79/1072/ETY⁽¹⁾ vastaisiksi?
2. Mitä seurauksia on 17. kesäkuuta 1998 annetun ehdotuksen⁽²⁾ direktiivin 77/388/ETY⁽³⁾ muuttamiseksi hyväksymisellä sen kannalta, että Italia maksaa takaisin maan ulkopuolelle sijoittautuneilta yrityksiltä perityt arvonlisäverot?
3. Onko kyse eroista vuonna 1992 annetun tuomion tulkinnassa niin, että yritysten lisäksi myös jäsenvaltiot syyttävät Italiaa tuomion vastaisesta toiminnasta?
4. Kuinka pitkään tällaiset mielipide-erot ristiriitaisista tulkinnoista voivat komission mukaan jatkua?

5. Jos kysymyksen 3 vastaus on myönteinen, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tämän mielipide-eron ratkaisemiseksi ennen kuin uusi versio direktiivistä 77/388/ETY tulee voimaan?

6. Mitä muita veroharmonisaatiota ja sisämarkkinoiden rajat ylittäviä korvausjärjestelyjä koskevia ratkaisemattomia mielipide-eroja on vielä olemassa? Miten komissio aikoo ratkaista nämä ongelmat?

(¹) EYVL L 331, 27.12.1979, s. 11.

(²) KOM(1998) 377 lopullinen, EYVL C 219, 15.7.1998, s. 16.

(³) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2001)

1. Komissio ei tunne Italian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 3. kesäkuuta 1992 asiassa C-287/91 antaman tuomion soveltamiseen liittyviä mielipide-eroja.

2. On totta, että vuonna 1994 komissio lähetti perustellun lausunnon Italian viranomaisille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 228 artiklan (ent. 171 artiklan) perusteella pyytäen kyseistä jäsenvaltiota ryhtymään toimenpiteisiin edellä mainitun tuomion panemiseksi täytäntöön. Koska Italia toteutti tämän pyynnön, kyseinen menettely päätettiin.

3. Jo hyvän aikaa komissio on ollut tietoinen siitä, että Italian viranomaisten arvonlisäveron palautukset ulkomaalaisille verovelvollisille ovat jälleen merkittävästi myöhässä. Komissio on ollut uudelleen yhteydessä kansallisiin viranomaisiin tästä asiasta. Vuoden 2000 lopussa Italian hallitus ilmoitti ottavansa käyttöön uusia toimenpiteitä, joiden pitäisi lyhentää näitä viivästyksiä.

Komission käytettävissä olevien tuoreimpien tietojen mukaan Italian viranomaisten ilmoittamalla toimenpiteillä ei vielä ole ollut toivottua vaikutusta. Näin ollen komissio voisi lähitulevaisuudessa päättää uuden rikkomisesta johtuvan menettelyn aloittamisesta kyseistä jäsenvaltiota vastaan.

4. On huomattava, että komissio on jo kesäkuussa 1998 tehnyt ehdotuksen neuvoston direktiiviksi arvonlisäveron vähennysoikeutta koskevan direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta tarkoituksena arvonlisäveron palauttamismenettelyn korvaaminen, sellaisena kuin se on jäsenvaltioiden liikevaihtoverolain-säädännön yhdenmukaistamisesta – maan alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt – 6. joulukuuta 1979 annetussa neuvoston kahdeksannessa alv-direktiivissä 79/1072/ETY, toisessa jäsenvaltiossa maksettavan tai maksetun arvonlisäveron toisella palauttamisjärjestelmällä. Tämän ehdotuksen mukaisesti verovelvollinen voi saada alv-palautuksen suoraan siinä jäsenvaltiossa tekemänsä alv-ilmoituksen kautta, johon hän on sijoittautunut.

Tällä ehdotuksella on tarkoitus ratkaista edellä mainittu veronpalautuksen myöhästymiseen liittyvä ongelma, ja se yksinkertaistaisi merkittävästi menettelyä toimijoiden osalta, jotka voisivat saada palautuksen muissa jäsenvaltioissa maksetusta arvonlisäverosta samalla tavalla kuin jäsenvaltiossa, johon he ovat sijoittautuneet.

Vaikka toimijat kannattavat ehdotusta ja sekä parlamentti että talous- ja sosiaalikomitea ovat antaneet siitä myönteisen lausunnon, neuvosto ei ole vielä päässyt ehdotuksesta yksimielisyyteen.

(2002/C 93 E/119)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2300/01

esittäjä(t): Lord Inglewood (PPE-DE) komissiolle

(31. heinäkuuta 2001)

Aihe: Suu- ja sorkkataudista kärsineiden alueiden elvyttämisohjelma

Jos Ison-Britannian hallitus pyytäisi taloudellista tukea suu- ja sorkkataudista kärsineiden alueiden elvyttämisohjelmaa varten (sekä maatalouden että muiden alojen osalta), antaisiko komissio myönteisen vastauksen?